

ogsaa kun Begyndelsen til Reformforslag paa et Felt, hvor der har været talt meget, maaske for meget, som det ærede Medlem for 11te Kredts (Th. Nielsen) mente, men hvor der hidtil endnu kun har været handlet meget lidt. Landstinget vil da ved at slutte sig hertil have gjort Sit til at bringe den Fart i Lovgivningsarbejdet paa dette Omraade, som samme ærede Medlem ved tidligere Forhandlinger savnede, og som ganske vist ogsaa helst bør komme. Selv om man nemlig bortser fra, at dette Forslag vistnok kun er en Begyndelse — der foreligger jo desuden et andet i lignende Retning — saa er det i sig selv et højt betydningsfuldt Forslag, betydningsfuldt, fordi hvis Sygekasserne faae den Udvikling, som det er Meningen at hjælpe dem til ved denne Lov, og som man tænker sig, det Maal saa vil være naaet, at Ingen ved de ulykkelige Følger, som Sygdom kan medføre, kan blive nødt til at give sig ind under det offentlige Fattigvæsen. Og selv om der ikke kommer en Fortjættelse i Lovgivningen, saa maa dette Forslag dog betragtes som et ganske overordentlig betydningsfuldt Fremstridt i vor sociale Tilstand, i Særdeleshed ogsaa af den Grund, at dette er naaet ikke udelukkende ved en Gave til de Paagjældende, men ved en Hjælp og Understøttelse til Anstrengelser, som de selv have Blæden af og Ansvar for at gjøre; thi det er noget af det Vigtigste, som det forekommer mig maa fremhæves ved dette Lovforslag, at der i Virkeligheden kun er et Tilfud, der gives til Anstrengelser, de Paagjældende selv maa gjøre. Forholdet vil, naar vi tænke os — jeg regner med noget større Tal, end det ærede Medlem (Th. Nielsen) gjorde — tænke os 140,000 som Medlemsantallet i de anerkjendte Sygekasser — det findes jo nemlig omtrent for Tiden — være det, at Tilfudet fra det Offentlige bliver omtrent 400,000 Kr., medens det Beløb, Medlemmerne selv maa skaffe tilveie, er det Dobbelte, omtrent 800,000 Kr. Endelig finder jeg det betydningsfuldt, at dette Maal naaes ved Vedkommendes egne frivillige Anstrengelser. Ogsaa dette betragter jeg som en Vidside ved dette Forslag, at man ikke har fundet det nødvendigt at gaa til at indføre Tvang med Henhyn til Indtrædelse i Sygekasserne, men at man kunde hos os gjøre Regning paa, at Maalet kan naaes ad Frivillighedens Vej, ved frivillige, men støttede Bestræbelser. Thi det er betydningsfuldt, at de Paagjældende selv faae Vren, Ansvar og Glæden, saa at Maalet væsentlig kan siges at være naaet ved deres egne frivillige Anstrengelser. Jeg skal derfor, idet jeg tillader mig at anbefale

dette Forslag til Landstingets Vedtagelse, udtale det Haab, at Lovforslaget vil kunne gaa igjennem ogsaa i det andet Thing paa en saadan Maade, at der allerede i denne Samling kunde blive et Resultat deraf. Ganske vist er der jo, som den ærede Ordfører for Mindretallet (Th. Nielsen) bemærkede, Differentser tilbage, uagtet jeg maa erkjende og vil erkjende, at der har været godt Samarbejde mellem Flertallet og Mindretallet i Udvalget og være arbejdet med et saa tilfredsstillende Resultat paa mange Punkter, at det, som naturligt er, maa forklæres ved en lige varm Interesse for Sagen. Men der er Differentser tilbage, og disse Differentser kunne blive Anstødsstene — jeg haaber ikke, at det vil blive Tilfældet. Jeg kan kun atter i Anledning af, hvad der nyligt er sagt, udtale, at der for Udvalgets Flertal, og jeg formoder ogsaa for dette Things Flertal, er 2 Hovedpunkter ved dette Forslag, som det nu foreligger med den nylig vedtagne § 9. Noget Væsentligt for os er det, at Kommunerne komme med; thi vi betragte det principalt som en Kommunalafgørelse, og naar Kommunerne og Statskassen begge skulle deltage i Byrderne, er det andet væsentlige Punkt for os det, at disse kunne forventes dækkede ved et Middele, som det tilkommer en anden Lov at skaffe tilveie, men vi have udtrykkelig i den nu vedtagne § 9 pointeret Forventningen om, hvorledes dette vil ske. Jeg skal med det Haab, at Sagen maa kunne faae Lovform i den Skikkelse, den nu har, ønske, at den maa gaa gennem det andet Thing, som nu kommer til at forhandle den, og tillader mig varmt at anbefale Forslagets Vedtagelse her.

Chr. Nielsen: Naar jeg nu stemmer for nærværende Lovforslags Vedtagelse, er det ikke, fordi jeg ønsker, at Loven skal udkomme i den Skikkelse, hvori Forslaget nu om kort Tid vil forlade dette Thing, men det er for at give det andet Thing Leilighed til at udtale sig derom. Sygekasseinstitutionen har faaet et glædelig Opving her i Landet — det se vi af det Materiale, der foreligger — uden noget Tilfud fra det Offentliges Side. Hvis vi nu lægge Statens stramme Toiler paa Sygekasserne uden at hvide Tilfud fra Statens Side, er jeg bange for, at vi gjøre Noget, som vi siden maa fortryde. Tallet være den Offerberedvillighed, der er viist saavel fra offentlig som privat Side, have Sygekasserne arbejdet sig op til det høie Standpunkt, de nu have, men jeg skjønner ikke rettere, end at, hvis man ikke vil gaa til Statstilfud, saa opnaas ikke det store Gode at faae dem ind i Sygekas-